DYONISIUS DE BURGO SANCTI SEPULCRI

Niederösterreich (Raum Wien), 1399

Seite 74v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35039
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

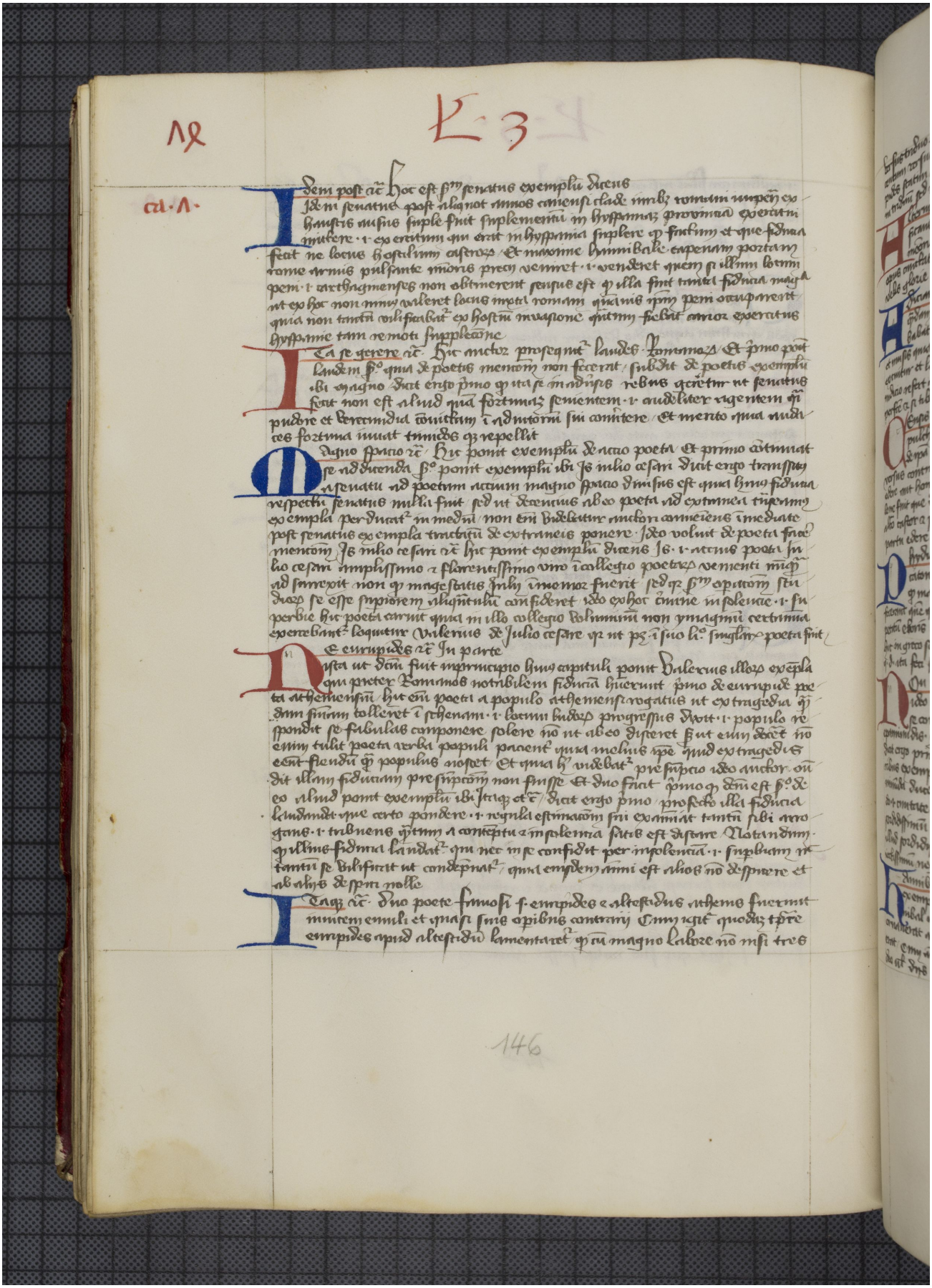

Idem post ac. Hoc est p.m senatus exemplu dicens
Js in senatus post aliquot annos cum ensi clade imbz romanum imperiu ex
haustis ausis simple fuit simplementi in hispania provinciae exercitu
mittere. i. ex eritum qui erat in hispania simplere qp fuerium et que fidua
fiat ne locus hostilium aspectus et maxime hannibalis expenam portam
rome armis pulsante imoris preci venret. i. venderet quem si illum locum
pem. i. carthagenses non abtinerent sunpus est q illa fuit tanta fiducia magna
ut ex hoc non amy valeret locus metu romam quanis rpm pem occuparent
quia non tanta colifiabat ex hostiu invasione qntum fiebat amor exercitus
hispanie tam remoti supplicane

Ita se gerere ac. Hic auctor prosequit laudes romanorum. Et primo post
laudem p.o qua de poetis mentiom non fecerat subdit de poetis exemplu
ibi magno fiat ergo primo qp ita se in adversis rebus geritur ut senatus
fiat non est aliud qua fortunam sementem. i. audaciter egentem qui
pudere et verecundia omittiu i adiutorii sui amittere. Et mento qua audi
ces fortuna iuvat timidos qz repellit

Magno spirito ac. Hic ponit exemplu de ceteris poetis. Et primo admirat
se ad dicenda p.o ponit exemplu ibi Js milio cesari. Dicit ergo transpa
rere senatu ad poetum actum magno spiritu dimissus est qua hinc fiducia
respectu senatus milia fuit sed ut dicentis ab eo poeta ad extremum tuerunt
exemplu perducat in medii non enim debebatur auctori amicens immediate
post senatus exemplu tractiu de extraneis ponere. Ideo voluit de poetis fiac
mentiom Js milio cesari ac. Hic ponit exemplu dicens Js. i. actus poeta iu
lio cesari impissimo a florentissimo vino i collegio poetarum venenti mis
ad surrexit non qp magestatis sibi inmemor fuerit sed qz p.m opinatum stu
diorum se esse superiorem aliquantulu confideret ideo ex hoc omine in solenitate. i. su
perbie hic poeta carmen quia in illo collegio solummodo non ymaginii certamina
exercebant. loquitur Valerius de Julio cesare ut ps. i suo li.o singlm poeta fuit

Euripides ac. In parte
Ista ut dicu fiat inpermutatio huius capituli ponit Valerius illorum exempla
qui preter romanos notabilem fiduciam habuerunt primo de euripide po
eta athenensiu hic enim poeta a populo athenensi rogatus ut ex tragedia qd
dam finem tolleret i athenam. i. locum iudicii progressus dixit. i. populo re
spondit se fabulas componere solere no ut ab eo disceret sed ut eum docet no
enim tulit poeta verba populi parent quia melius ipse quid ex tragedia
esset flendu qd populus noscet. Et quia h' videbat pre superbia ideo auctor on
dit illum fiduciam pre superiorem non fuisse. Et duo fiat primo qp dicu est p.o de
eo aliud ponit exemplu ibi strage ac. Dicit ergo primo profecto illa fiducia
laudanda que certo pondere. i. regula estimacionis sui examinat tamen sibi arro
gans. i. tribuens qntum a conceptu a insolentia sitis est desiere. Notandum
quibus fiducia laudat. qui nec in se confidit per insolentia. i. superbiam re
tamen se diffidit ut condemnat. quia emulen animi est aliis no desperare et
ab aliis desperi nolle

Tragi ac. Duo poete famosi s. euripides et alcestidus athenis fuerunt
mirem emuli et quasi suis opibus contrary. Cum igit quodz tpre
euripides apud alcestidu lamentaret qu cu magno labore no nisi tres